

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na užívání simultánních konstrukcí v českém znakovém jazyce, konkrétně na jejich užití při lokalizaci statických neživých objektů do prostoru (lod', křeslo, obraz, talíř, bloček, propiska, hrnek, jablko a autíčko), tedy vyjadřování vztahu mezi figurou a jejím pozadím a figurami mezi sebou navzájem. Práce se zaměřuje na to, jaké prostředky jsou využívány pro reprezentaci objektů a vyjádření jejich prostorových vztahů: klasifikátory, specifikátory tvaru a velikosti, lexikalizované znaky, relační lexémy, strategie ukotvení. Pozornost je však zaměřená především na simultánní reprezentace referentů, tedy na zobrazení více než jedné figury/pozadí ve stejném čase: přímou explicitní reprezentaci prostorových vztahů mezi objekty oběma rukama. Výzkum je inspirován studií *Does space structure spatial language?: A comparasion of spatial expression across sign languages* (Perniss, Zwitserlood, Özyürek, 2015), která se zaměřila na německý a turecký znakový jazyk. Cílem výzkumu v této práci je zjistit, jak je užívání simultánních konstrukcí při popisování vztahu statických figur a pozadí frekventované, a jaké prostředky se k tomu nejčastěji užívají. Analýzou videonahrávek bylo vypořováno, že simultánní reprezentace se objevila ve více než polovině popisů, především ve vztazích mezi figurami navzájem a nejužívanějším prostředkem byly klasifikátory.